

Formanden:

På grund af erhvervsministerens sygdom udgår som tidligere meddelt punkterne 6-10 af dagsordenen for mødet i dag, nemlig:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 16: Forslag til lov om ophævelse af lov om skole-skibsafgift.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).

(Fremsat 3/10 96).

7) Første behandling af lovforslag nr. L 17: Forslag til lov om ændring af lov om skibsregistrering. (Slettelse af lystfartøjer og online-adgang til skibsregistret m.v.).

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).

(Fremsat 3/10 96).

8) Første behandling af lovforslag nr. L 18: Forslag til lov om ændring af varemærkeloven. (Gennemførelse af TRIPS-aftalen, Trademark Law Treaty m.v.).

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).

(Fremsat 3/10 96).

9) Første behandling af lovforslag nr. L 19: Forslag til lov om ændring af lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).

(Fremsat 3/10 96).

10) Første behandling af lovforslag nr. L 20: Forslag til lov om ændring af lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).

(Fremsat 3/10 96).

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 28: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Regler om oprettelse, visitation og finansiering m.v. af individuelt beskyttede enkeltpladser efter bistandslovens §§ 91-95).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 9/10 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Jytte Madsen (S):**

Lovforslag nr. L 28, der i dag skal førstebehandles, er en følge af det arbejde, der er lavet i udvalget om skånejob i et samarbejde mellem Arbejdsministeriet og Socialministeriet.

Ca. 2.000 personer er i 1996 beskæftiget under denne lov, som giver mulighed for, at man kan lave en aftale med en arbejdsgiver, offentlig eller privat, om fortsat ansættelse i sit job, til trods for at kræfterne kun rækker til et lettere arbejde. Det betyder, at man kan fortsætte et aktivt arbejdsliv, selv om kræfterne ikke er til 37 timer om ugen.

Aflønning af den person, der er i skånejob, kan variere fra 70 pct. til 100 pct. af den aflønning, der er normal på det pågældende arbejdsområde. Arbejdsgiveren får en kompensation på 50 pct. af den udbetalte løn, som gives i forbindelse med skånejobbet.

Ordningen om skånejob betyder meget for den enkelte, der har behov og mulighed for at være aktiv på arbejdsmarkedet. Ligeledes giver ordningen gode muligheder for, at arbejdsgiveren kan beholde en medarbejder, der af en eller anden årsag ikke mere er i stand til at klare et fuldt job.

Det nye i dette forslag er, at det fremover bliver kommunerne, der skal have ansvaret for, at det nødvendige antal stillinger bliver oprettet. Denne bemyndigelse har hidtil ligget i amtskommunalt regi. At ansvaret for oprettelse af 50/50 stillingerne flyttes fra amtskommunerne til kommunerne betyder ikke, at amterne ikke mere kan anvende denne mulighed. Det vil stadig være muligt for amtskommunerne at ansætte personer i skånejob, men det skal ske i samarbejde med hjemkommunen.

Baggrunden for at flytte ansvaret og finansieringen til kommunerne er, at disse har den største økonomiske interesse i at oprette stillingerne, og samtidig er det for at sikre en hurtigere indsats over for de personer, der har brug for et skånejob. Fremover vil 50/50 stillingerne være en kommunal udgift, men med en 50 pct.s refusion fra staten. Dermed finansieres oprettelsen af stillingerne af de myndigheder, som i øvrigt har besparelserne i form af kontanthjælp og andre offentlige ydelser samt forøgelsen af skatteindtægterne ved stillingernes oprettelse.

Socialdemokratiet mener, at denne lov vil være en klar forbedring for alle parter; derfor kan vi støtte forslaget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg vil gerne tilslutte mig meget af det, som fru Jytte Madsen har sagt. Også Venstre ser med positive øjne på dette lovforslag.

Det at gå på arbejde er en vigtig ting, og mange af os henter delvis vores identitet igennem vores arbejde. Det må naturligvis også gælde den gruppe af mennesker, der har nedsat erhvervssevne, men ikke i et sådant omfang, at de er berettiget til pension, og de folk, som ikke kan revalideres til fuld normal beskæftigelse. Vi så gerne langt flere personer i denne kategori få tilknytning til arbejdsmarkedet, og vi må jo erkende, at med det nuværende løn- og måske ikke mindst skattesystem i Danmark er det nødvendigt at have særlige støtteordninger for at sikre beskæftigelse af denne personkreds.

På den baggrund er vi meget enige i sigtet med denne lov, som jo går ud på to ting, nemlig for det første at yde en hurtigere indsats over for personer, der har behov for og ønske om at opnå en 50/50 stilling eller et skånejob, og for det andet at placere ansvaret, kompetencen og finansieringen hos de myndigheder, der har den største økonomiske interesse i stillingernes oprettelse. Det er god liberal politik at lægge ansvar og kompetence det sted, hvor man også har incitamentet til at forvalte det bedst muligt. Det er vi enige i, og vi hilser med tilfredshed ideen om, at det nu som altoverskyggende hovedregel bliver primærkommunerne, der har ansvaret for at visitere til skånejob.

Til gengæld må jeg så sige, at vi under det videre udvalgsarbejde gerne vil have kigget på et par ting. Det gælder for det første det hensigtsmæssige i, at denne udmærkede hovedregel om, at ansvar, finansiering og kompetence ligger samme sted, brydes, for så vidt angår de situationer, hvor amtskommunen er arbejdsgiver. Vi forstår for så vidt godt hensigten, men spørgsmålet er, om det er ønskeligt, at man får sådan en lomme, hvor en amtskommune kan visitere til en stilling, mens det i virkeligheden er kommunen med statsrefusion, der skal finansiere det.

Vi betragter det som ønskeligt, at der i den enkelte kommune kan lægges et snit, lægges en politik på det her område, og sætter derfor et lille spørgsmålstejn ved, om det er ønskeligt at have denne undtagelse fra hovedreglen. Det er i hvert fald et element, vi gerne vil dyrke nærmere under udvalgsarbejdet.

Det samme gælder spørgsmålet om sats, hvor jeg ikke umiddelbart er i stand til helt at

gennemskue, om der er tale om en realitetsændring eller ej. Det er jo sådan, at der i det cirku-lære, der er gældende på området i øjeblikket, skrives, at aflønning i almindelighed sker inden for intervallet 70-100 pct., mens der i lovtæksten står, at lønnen mindst skal ligge i intervallet 70-100 pct. af overenskomstens begyndelsestimeløn. Det er et forhold, vi også vil dyrke lidt nærmere.

Vi har i øvrigt den generelle holdning, at spørgsmålet om at finde arbejdsplacering til denne gruppe mennesker, som ikke kan bestrive et ganske almindeligt arbejde på almindelige vilkår, også er et spørgsmål, som bør optage arbejdsmarkedets parter i større omfang, end det har gjort til dato, at det ret beset burde være arbejdsmarkedets parter, der forhandlede nogle løsninger hjem på dette område, og at vi så rent lovgivningsteknisk efterfølgende kunne understøtte de steder, hvor det er nødvendigt. Også i det lys vil jeg sætte et lille spørgsmålstejn ved det hensigtsmæssige i, at vi nu lovgiver så præcist om aflønningen og satserne.

Men det er to knaster, som vi vil kigge på under udvalgsarbejdet. Jeg skal i hvert fald her give tilsagn om, at vi vil fremme forslaget mest muligt, og at vi er enige i hovedsigtet.

Villy Søvnald (SF):

Baggrunden for lovforslaget her er, at vi igen-nem en årrække har haft et arbejdsmarked, hvor der sker en voldsom udstødning. Det gælder både det offentlige arbejdsmarked og det private arbejdsmarked. Man kan vel karakterisere det sådan, at de, der ikke er i stand til at yde en indsats på 110 pct., systematisk er blevet sorteret fra i effektivitetens hellige navn.

Det er en meget længere og meget mere grundlæggende diskussion, men det er vel egentlig den diskussion, der er den vigtige i forbindelse med lovforslaget her.

Om lovforslaget vil jeg sige, at det er et oplæg til en ændret byrdefordeling mellem stat, amter og kommuner omkring de beskyttede enkelt-pladser, hvad enten det er skånejob eller 50/50 stillinger eller tredjedelsstillinger.

Vi er enige i den ny ansvarsfordeling, der lægges op til, nemlig at amtsrådene bevarer ansvaret for personer, der modtager social pension, og at kommunalbestyrelserne har ansvaret for stillingens oprettelse, når det drejer sig om personer, der ikke modtager social pension.

Vi er enige i den hensigt, loven er udtryk for, nemlig at sikre, at ansvar og finansiering ligger

det samme sted, nemlig det sted, hvor man oven i købet har den største økonomiske interesse i, at stillingen bliver oprettet, helt konkret derved, at det vil være en økonomisk fordel for kommuner at oprette beskyttede stillinger, fordi indtægterne i form af øget skat og sparet kontanthjælp vil være større end udgifterne til 50 pct. af en beskyttet enkeltstilling. Det må alt andet lige betyde, at den forholdsvis favorable finansiering gør, at kommunerne i langt højere grad end nu går i gang med at oprette beskyttede enkeltstillinger.

Vi er også enige i, at det er klogt at flytte visitationsretten til kommunerne, dog med undtagelse af de stillinger, hvor amterne selv er arbejdsgiver, hvor den bliver i amterne. Det vil vi i SF også godt kigge lidt nærmere på.

Hvad angår selve finansieringen, flyttes en del jo også til staten. Det indebærer den administrative forenkling, at der fremover ikke er den barriere, der hedder amtets kvote for beskyttede stillinger. Fremover anmeldes de nye stillinger blot til staten, der så refunderer, og det betyder igen, at vi fjerner en barriere i forhold til at oprette mange beskyttede stillinger.

Vi er også enige i den forbedrede retsstilling, der flyder af, at man flytter aflønningen fra cirkulære til lov.

Socialministeren får hjemmel til at fastsætte regler om vederlag og befordringsgodtgørelse. Det vil vi holde øje med.

Vi har så tre punkter, vi vil være optaget af under det videre udvalgsarbejde. Det ene er, at der til ordningerne her ikke er knyttet anciennitet. Jeg synes, man skal være opmærksom på, at hvad angår mange af de nye skånejob, der oprettes, taler vi dér om job, som mennesker formentlig vil skulle være i i et helt livsforløb. De mennesker, der er på det ordinære arbejdsmarked, er tilknyttet anciennitetsordninger, der betyder, at med alderen og med en stigende anciennitet får man også en højere aflønning. Jeg vil godt sige, at det næppe er rimeligt at give mennesker, der skal ind i skånejob, den negative særbehandling, at man ikke får adgang til de anciennitetsregler, der i øvrigt er gældende på arbejdsmarkedet. Det er det ene konkrete, vi vil interessere os for under udvalgsarbejdet.

Det andet konkrete, vi vil interessere os for, er det laveste interval. Intervallet, der er beskrevet, ligger mellem 70 pct. og 100 pct. af overenskomstens begyndelsestimeløn. Vi så meget gerne, at der var et laveste interval, der hed dagpengek maksimum.

Det tredje, vi vil være optaget af, er, at disse ordninger ikke er dagpengegivende. Normalt er det jo sådan, at når man arbejder, optjener man retten til dagpenge og til de ydelser, der flyder af at være dagpengeberettiget, nemlig efterløn osv.

Jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at det ikke er lagt ind i loven her. Og jeg vil dermed også signalere, at det vil være det tredje punkt, SF vil være meget optaget af.

Vi støtter lovforslagets hovedintentioner. Vi har nogle hjørner – de tre nævnte – som vi godt vil kigge på under udvalgsarbejdet.

Bjørn Elmquist (RV):

Skånejob er en relativ ny opfindelse både i vores sprogbrug og vel egentlig også i vores samfund. Det Radikale Venstre mener, at de er kommet for at blive. Det er godt, at vi på den måde kan sikre folk, der ellers har svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet, og for nogens vedkommende derfor måske også har svært ved at finde et egentligt indhold i deres liv, mulighed for det.

Vi synes, lovforslaget rammer præcist på en række områder. Jeg skal ikke gennemgå detaljerne; det er allerede sket. Jeg synes, jeg kan dele mange af de synspunkter, som Venstres ordfører var inde på med hensyn til arbejdsmarkedets parter. Men jeg synes modsat ham ikke, at det her kommer for tidligt. Jeg synes nok, at det offentlige må have en forpligtelse til både at få klaret de ting, som skal klares, fordi det offentlige her er arbejdsgiver, og at få fastsat en række af de her områder, blandt andet også for, at det så måske kan bryde isen på det private arbejdsmarked.

Der kan være ting og sager, der, som SF's ordfører sagde for et øjeblik siden, skal passes ind i en større sammenhæng. Det beviser jo faktisk, at vi endnu kun er ved begyndelsen af alt det her. Så selv om lovforslaget her måske nok er lidt beskedent i sit omfang og bestemt ikke klarer alle problemerne i relation til skånejob og slet ikke får taget fat i spørgsmålet om overenskomstparternes mulighed for, jeg vil næsten kalde det forpligtelse til at skabe basis for endnu flere skånejob også i det private erhvervsliv, så kan vi give det vores støtte. Vi må så under udvalgsarbejdet se, om vi kan få afklaret nogle af de yderligere spørgsmål, der er peget på.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet støtter varmt intentionerne i forslaget, intentionerne om at gøre mere for personer med nedsat erhvervsevne og øge mulighederne for skånejob hos både private og offentlige arbejdsgivere. Der skal ikke være tvivl om, at de pågældende personer i forvejen har nok at slås med, så det er helt på sin plads, at det offentlige går ind og støtter og hjælper så meget, som det nu er muligt.

Når det er sagt, er jeg imidlertid nødt til at påpege to ting. Den ene er, at Dansk Arbejdsgiverforening med rette har sat spørgsmålstegn ved den bemyndigelse, ministeren ønsker. Jeg er for så vidt enig i Dansk Arbejdsgiverforenings betragtninger, når de i deres høringssvar bl.a. skriver:

»Den foreslåede bestemmelse er i modstrid med de intentioner, der søges opfyldt med de sociale kapitler i overenskomsterne. Endvidere vil bestemmelsen virke hindrende for oprettelsen og udbredelsen af individuelt beskyttede enkeltpladser. Udgangspunktet for at indføre sociale kapitler i overenskomsterne var netop at tilgodese bl.a. det politiske system og lovgivers ønske om, at arbejdsmarkedet blev så fleksibelt som muligt. Arbejdsmarkedets parter har med indførelsen af de sociale kapitler skabt de overenskomstnæssige rammer for, at arbejdsmarkedet kan blive mere rummeligt.«

Jeg synes, det er et høringssvar, som er værd at tage til efterretning, og det er et høringssvar, som vi under udvalgsbehandlingen bør se noget nøjere på, for så vidt jeg kan forstå, når jeg læser ministerens forslag og sammenholder det med høringssvaret fra Dansk Arbejdsgiverforening, er det i virkeligheden kun en enkelt linje i en enkelt paragraf, der skiller. Hvis det er nok med det, tror jeg, at vi må kunne finde frem til en ordning på det og imødekomme Dansk Arbejdsgiverforenings ønsker, for jeg føler også, at den taler på vegne af arbejdsmarkedet som helhed, når den udtaler sig, som her citeret. Men udvalgsbehandlingen vil som sagt føre frem til, om det bliver nødvendigt at stille nogle ændringsforslag.

Det andet, jeg vil påpege, er den u hensigtsmæssige formulering af selve paragrafferne. Hvorfor har ministeren ikke, når man nu alligevel er gået i gang med at revidere det hele, lavet en personmæssig opdeling i paragrafferne, således at vi på den ene side har personer med nedsat erhvervsevne, som ikke får pension, og på den anden side dem, der får pension, så de står

hver for sig med deres rettigheder og pligter, således at en person kan slå ned på § NN og sige: Her står mine rettigheder, og her står mine pligter i den situation, jeg står i? Sådan som ministeren har lavet forslaget, skal man hoppe frem og tilbage i fire forskellige paragraffer for at finde ud af, hvordan éns retsstilling er.

Grunden til, at jeg fremhæver det her, er, at ministeren selv skriver i bemærkningerne til lovforslaget, at meningen med forslaget også er at tydeliggøre borgernes retsstilling, og at det er en modernisering af reglerne om skånejob. Når nu ministeren har taget så flotte ord med i sit forslag, burde ministeren ligesom have kørt tanken helt ud, og det tror jeg også at vi under udvalgsbehandlingen kan finde frem til på en fornuftig måde, således at det ikke kun er embedsmænd og andre med indsigt i tingene, der kan læse paragrafferne, men også at de borgere, der skal benytte sig af den her lovgivning, er i stand til at læse paragrafferne og forstå dem.

Vi er således positive over for lovforslaget, som jeg indledte med at sige, og vi ender også med at stemme for forslaget, men vi har disse småting, som vi under udvalgsbehandlingen vil forsøge at gøre noget ved.

Jeg vil også fastholde ministeren på det smukke princip, som ministeren lægger op til, nemlig at finansieringen skal ligge dér, hvor besparelserne i givet fald vil opstå. Det synes jeg er et godt og smukt princip, og jeg kan love ministeren, at ministerens formulering vil blive ordret citeret i det forslag, som jeg på vegne af Fremskridtspartiet inden længe genfremsætter, nemlig forslaget om finansiering af afvænnelse af narkomaner. Præcis på det område taler vi om en persongruppe, hvor det er kommunerne og amterne, der har udgifterne, men besparelsen ved, at narkomanerne bliver afvænnet, tilfalder udelukkende staten.

Så med ministerens ord vil vi genfremsætte vores forslag, og så kan vi ikke se andet, end at ministeren støtter vores forslag, således at finansieringen af behandling af narkomaner ud fra ministerens egne smukke visioner selvfølgelig fremover skal ligge i staten.

Karen Højte Jensen (KF):

Der findes en stor gruppe personer, som ikke er i stand til at varetage et arbejde på normale vilkår. Det kan eksempelvis skyldes svigtende helbred. Mange har gennemgået revalideringsforløb, som ikke har ført til beskæftigelse. For disse personer med nedsat erhvervsevne må der

gøres en massiv indsats for at sikre deres tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det Konservative Folkeparti har den grundlæggende opfattelse, at den største respekt, man kan yde et menneske, er at vise, at der er brug for vedkommende. Jeg mener, det er positivt, at mange virksomheder har oprettet skånejob, men der er bestemt brug for flere.

Det forslag, som i dag er til behandling, skal justere en række gældende regler. Vi kan tilslutte os, at kompetencen vedrørende oprettelse af 50/50-stillingerne flyttes fra amtskommunerne til kommunerne, men at amtskommunerne så alligevel skal bevare kompetencen i de tilfælde, hvor amterne selv er arbejdsgiver, finder jeg ikke logisk. Måske kan ministeren kommentere dette forhold.

Vi finder det fornuftigt at ændre finansieringen af løntilskuddet. Derimod vender vi os imod, at aflønningen fastsættes i lovforslaget. Den skal være 70-100 pct. af overenskomstens begyndelsesløn. Det vil efter vores opfattelse medføre, at de sociale kapitler, som arbejdsmarkedets parter aftalte ved de sidste overenskomstforhandlinger, og som skulle bane vejen for en række aftalebestemte skånejob, vil blive overflødige. I forvejen er det jo sådan, at 50/50 pct. tilskudsjob er begunstiget af, at de medfører optjening af efterlønsrettigheder, hvilket ikke er tilfældet med skånejob efter de sociale kapitler. Fastlægges et relativt højt indkomstniveau i lovgivningen ved 50/50-job, vil der næppe blive oprettet nye skånejob efter de sociale kapitler, og hele indsatsen for disse grupper vil formentlig derfor blive lagt i offentligt tilskudsregi.

Jeg synes, dette forhold er bemærkelsesværdigt, når man tager i betragtning, hvor kraftigt regeringen opfordrede arbejdsmarkedets parter til at indføre de sociale kapitler i overenskomsterne ved de sidste overenskomstforhandlinger. Jeg mener, at dette forhold med de lovbestemte 70-100 pct. går i modsat retning.

Bruno Jerup (EL):

Tanken om, at personer har mulighed for at have et job på mindre end fuld kraft enten som substans eller som tid, hvis de af en eller anden grund ikke er i stand til at varetage et helt job, er besnærende og en tanke, som vi i udgangspunktet må støtte. Vi har heller ingen indvendinger imod, at man lader amtets andel overgå til staten, så det nu bliver 25 pct. til staten og 25 pct. til kommunen af de 50 pct., som gives i tilskud til 50/50-jobbene.

Men det er klart, at vi har et par forudsætninger for, at dette lovforslag samlet kan få vores støtte, og en af de væsentlige og absolut afgørende er aflønningsformen. Den mener vi bør ændres. Vi finder det uacceptabelt, at der skal aflønnes med mellem 70-100 pct. af startlønnen inden for det pågældende område. Vores bud er, at det skal være på overenskomstmæssige vilkår, og det betyder, at det naturligvis er klart, at det er arbejdsmarkedets parter, der skal indgå en overenskomst, og at man skal have overenskomstmæssig løn og mulighed for at optjene anciennitet af dagpenge, og hvad der ellers gælder af vilkår for området. På det punkt er vi fuldstændig i overensstemmelse med LO og LO's bidrag til det oprindelige lovudkast, som man så åbenbart ikke har villet tage hensyn til.

Hvis man ikke laver en sådan klausul, risikerer vi let en uacceptabel skævvridning af arbejdsmarkedet, så det enten bliver en stribe andenrangsjob, eller det bliver job, som med stats- og kommunetilskud fungerer som løntrykkerjob inden for f.eks. det ufaglærte område, men også generelt på andre områder.

Vi kan dog ikke undgå at bemærke, at det eneste høringssvar, som der åbenbart er taget højde for i det endelige lovudkast, er det høringssvar, der foreligger fra Dansk Arbejdsgiverforening, hvor det er sådan, at man åbenbart er nervøs for visse typer job. Både høringssvarene fra LO, KL og andre har man ikke kunnet tage til efterretning. Det synes vi i det mindste er en interessant betragtning.

Derudover er der nogle lidt forblømede formuleringer om forholdet til EF-Traktaten og det retslige forhold i den forbindelse. Det betyder bl.a., at ministeren kan friholde visse områder fra at blive brugt som skånejobområder. Det vil vi godt have uddybet lidt mere i forbindelse med udvalgsarbejdet. Vi vil også godt vide, om ministeren har tal på, hvor mange man forventer på lidt længere sigt skal dækkes af denne lov. I Sverige er der, så vidt jeg er orienteret, en stor gruppe, som er i forskellige typer skånejob, og der har i debatten herhjemme været tal fremme om at skabe 50.000 job eller i den størrelsesorden. Det er muligvis o.k. Vi vil ikke på forhånd sige, at der noget forkert i den størrelsesorden, men vi vil meget gerne vide lidt mere nøjagtigt om, hvad denne lov skal bruges til, om den muligvis også skal ses i lyset af diskussionen om fremtidens førtidspensioner, om det er den slags overvejelser, der ligger som en skjult dagsorden. I det mindste vil vi gerne vide det,

inden vi går i gang med den endelige vedtagelse af lovforslaget.

Som sagt er spørgsmålet om aflønningen et fundamentalt punkt for os, og hvis ikke det bliver ændret, er vi ikke i stand til at støtte lovforslaget.

Pia Kjærsgaard (DF):

Skånejob er godt for dem, der har behov for det, og godt for samfundet som helhed for at fastholde nogle personer i job. Dansk Folkeparti tror faktisk, at der er god brug for de fleste mennesker på arbejdsmarkedet, også selv om de ikke kan yde en såkaldt normal indsats, men alligevel en meget aktiv og helhjertet indsats.

Der har været god enighed om dette lovforslag, hvor hensigten jo er at opretholde skånejob, og der burde faktisk gælde den samme enighed, når samfundets mindre stærke som helhed bliver diskuteret her i Tinget.

Det, det drejer sig om med dette forslag, er, at finansieringen af det offentlige andel af det bliver ændret, og dér er Dansk Folkeparti i det store og hele enig. Det er muligt, at der skal ske nogle afklaringer af forskellige spørgsmål i udvalget, men som sådan er vi enige og skal tilslutte os det på lige fod med de andre ordførere.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil godt sige tak for den store interesse og også, synes jeg, tilslutning til lovforslaget og hele tankegangen om, at vi skal sørge for at indrette arbejdsmarkedet sådan, at der er plads til de mennesker, der har en nedsat erhvervsevne. Jeg vil selvfølgelig også give fuld tilslutning til, at vi får set på de spørgsmål, der blev rejst her under behandlingen. Det var jo meget de samme spørgsmål, der gik igen hos ordførerne, men ud fra en lidt forskellig vinkel.

Der har været rejst spørgsmålet om, hvorvidt amterne i særlige tilfælde, det vil sige, når de selv er arbejdsgivere, fortsat skulle have mulighed for at visitere til skånejob. Tanken bag det er sådan set at benytte alle muligheder for at få skånejob, og hvis der kan være nogle situationer, hvor amtet selv er arbejdsgiver og gerne vil give skånejob til nogle af sine egne ansatte, var det måske en måde, hvorpå vi kunne sørge for, at der blev lidt flere skånejob, end der ellers ville være. Men det må vi selvfølgelig se videre på under udvalgsarbejdet.

Når det drejer sig om, at lønnen skal ligge mellem 70 og 100 pct. af mindstelønnen, er der absolut ingen realitetsændring i forhold til det,

der gælder i dag. Den formulering, der står i lovforslaget, står i dag i det cirkulære, der følger med bistandsloven. Men hensigten er jo i det hele taget at få afskaffet cirkulæret som en overflødig form og i stedet kun at have bekendtgørelser og vejledninger. Retskraften er nøjagtig den samme, hvad enten en formulering står i et cirkulære eller i en lov, og begrundelsen for, at vi hverken har taget højde for LO's eller Dansk Arbejdsgiverforenings høringssvar, er egentlig, at denne formulering fastholder det, som allerede er gældende i dag.

Hr. Villy Søvndal havde nogle spørgsmål ud over de to, som flere af ordførerne har været inde på. Det ene var om anciennitet, og der er det jo sådan, at det er muligt for arbejdsmarkedets parter at aftale regler ud over det, der gælder. Man kan også godt aftale en højere løn, men den får man så bare ikke tilskud til. Så på den måde kan man faktisk godt få nogle anciennitetstillæg.

Når det gælder dagpengereetten, og det spurgte hr. Villy Søvndal også om, er det rigtigt, at man ikke optjener dagpengereet på skånejob, men det gør man altså i princippet heller ikke, hvis man ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, fordi man har nedsat erhvervsevne. Spørgsmålet om dagpengereetten er så i øvrigt et anliggende for arbejdsministeren.

Regeringen har nedsat det såkaldte Skånejobudvalg, hvor både fagbevægelsen og arbejdsgiverne er med for hele tiden at se på, hvordan vi kan indrette disse skånejob på en måde, så de fremmer tanken bag mest muligt, samtidig med at de tilgodeser behovene på arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedets parter bedst muligt. Det er bl.a. Skånejobudvalget, der er kommet med de ideer, der nu bliver omsat i lovforslaget her.

Hr. Tom Behnke foreslog, at man i lovteksten skulle stræbe efter at have en klarere adskillelse mellem de to former for skånejob: De, der retter sig mod dem, der ikke har pension endnu, altså 50/50-ordningen, og de, der retter sig mod dem, der har en pension, nemlig en 1/3-ordning. Jeg vil meget gerne se på, om det kan lade sig gøre. Det synes jeg var en konstruktiv tankegang, men jeg håber på, at vi kan finde frem til enighed om forslaget her under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg er da selvfølgelig glad for, ministeren fremhæver, at det er en fortsættelse af gældende

bekendtgørelser, men ministeren er vel også bekendt med, at der bl.a. i LO's svar til ministeren står, at der ikke er ret mange eksempler på nogle, der aflønnes under overenskomstens begyndelsesløn. Og en af de ting, som LO fremhæver som problemet, er, at ved at lovfæste, at man kan gøre det, kan man derved fremme en proces, hvor stadig flere af dem, der er på 50/50-job bliver placeret i aflønninger på f.eks. 70-80 pct. af begyndelseslønnen.

Derfor synes jeg, at det er en uheldig ting, hvis man ved hjælp af lovgivningen er med til at presse igennem, at der på områder eksisterer lavere lønninger end de overenskomstmæssige lønninger for den del af funktionerne, som i virkeligheden varetages på et normalt niveau. Det, det handler om ved skånejob, er jo typisk, at man har nogle funktioner, som i den konkrete situation bliver varetaget på et normalt niveau, og som måske bare ikke er på den fulde tid eller måske er den halve indsats.

(Kort bemærkning):

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal også kort kvittere for socialministerens svar og sige, at det, jeg synes er afgørende i tænkningen bag skånejob – vi er jo enige i selve intentionerne bag det – er, at man også er villig til at parallelisere, når det gælder så at sige positive ting for den, der skal i skånejob. For os er det det, der er afgørende, men jeg forstod også, at det var en af de ting, der blev diskuteret i regeringen. Og når socialministeren nævner det, er det vel formentlig, fordi socialministeren vil være villig til at deltage i en diskussion om, at det kunne gøres dagpengegivende.

Jeg synes, det er helt afgørende, når vi bruger – det bemærkede jeg, at flere af de borgerlige ordførere også brugte – parallellen til arbejdsmarkedsforhold i øvrigt, at man så fører det til vejs ende, også når det betyder en fordel for den, der skal i skånejob eller ind i en beskyttet stilling.

Jeg vil så under det videre udvalgsarbejde lægge vægt på, at vi gør det tydeligt, at anciennitetsmuligheden er til stede, altså at der er mulighed for at tillægge anciennitet. Vi taler jo ofte om mennesker, der vil være en billig arbejdskraft – også på den måde, at arbejdsgiverens udgift kun er 50 pct., og det offentlige er andre 50 pct. i forhold til et menneske, der ganske vist har et handicap, men måske er i stand til at yde en arbejdsindsats ganske tæt på 100 pct.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne benytte anledningen til at få ryddet noget, der kunne udvikles til en misforståelse, som hr. Bruno Jerup udtrykte det, af vejen. Når muligheden for en lavere aflønning end mindstelønnen overhovedet fortsat eksisterer, drejer det sig i virkeligheden om nogle få tilfælde, sådan som hr. Bruno Jerup også selv sagde det. Og det er i tilfælde, hvor der er en meget høj begyndelsesløn, og hvor man kan sige, at det kunne være en hæmsko for at få de mennesker ansat i de stillinger, hvis de skulle ansættes med den høje begyndelsesløn.

Men det gælder her, som når vi snakker anciennitet, at der er fuld mulighed for arbejdsmarkedets parter til selv at aftale en overenskomstmæssig løn for det skånejob eller for de skånejob på arbejdspladsen inden for branchen. Der er reglerne sådan, at man får tilskud op til mindstelønnen, så man vil altid kunne aftale, at når man har skånejob inden for et område, så skal der være en mindsteløn. Så på den måde er der mulighed for at få det med i overenskomsterne. Sådan er det faktisk mange steder. Derfor er det stort set alle steder i dag sådan, at det er mindstelønnen. Men vi har ikke ønsket at bruge det her lovforslag til at ændre på denne del. Derfor har vi simpelt hen taget ordlyden fra cirkulæret og løftet den ind i lovforslaget, og det er der ikke ændret ved. Det er de andre ting, der er interessante, i denne her omgang, synes jeg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen,
onsdag den 23. oktober 1996, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til
den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 15.36
